

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος (Ψαλμ. 117, 14)

Ψαλῶ τῷ Θεῷ μου, ἕως ὑπάρχω. (Ψαλμ. 145, 2)

Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια
Μεγάλου Ὑμνογράφου τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας

Α Κ Ο Λ Ο Υ Θ Ι Α

ΠΑΝΤΩΝ

ΤΩΝ ΕΝ ΠΑΦΩ ΔΙΑΛΑΜΨΑΝΤΩΝ ΑΓΙΩΝ

ἦτοι

Ἀθανάσιου Ἀθωνίτου, Εὐτυχίου καὶ Νικολάου τοῦ Σιωνίτου, ὁσίων, κτιτόρων Μονῆς Ἱερέων, Ἀλεξάνδρου, Ἐπιφανίου καὶ Χαρίτωνος, ὁσίων, τῶν ἐν Ἀξύλου, Ἀρίστωνος, Ἀρκαδίου, Νίκωνος, Προεχίου, ἐπισκόπων Ἀρσινόης, Ἀρχιμανδρίτης ὁσίων, Βαρνάβα, Παύλου, Μάρκου, Ἐπαφρᾶ, Τυχικοῦ καὶ Φιλίππου, τῶν ἀποστόλων, Σεργίου Παύλου, ἀποστολικοῦ ἀνδρός, Ζηναίδος καὶ Φιλονίλλης, τῶν μαρτύρων, μαθητριῶν ἀποστόλου Παύλου, Βαρνάβα ὁσίου, τοῦ ἐν Βάση, Βρυαίνης ὁσίας, Μανδριῶν, Γενναδίου, πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Ἰλαρίωνος τοῦ Μεγάλου καὶ Κωνσταντίας, διακονίσσης αὐτοῦ, Δημητριάνου, ἐπισκόπου Χύτρων, Ἐλένης καὶ Κωνσταντίνου, τῶν ἰσαποστόλων, Ἐπιφανίου, ἐπισκόπου Κωνσταντίας καὶ Πολυβίου, μαθητοῦ αὐτοῦ, Ἡρακλειδίου, Μνάσωνος καὶ Ῥόδωνος, ἐπισκόπων Ταμασοῦ, Θεοσεβίου ὁσίου, τῆς αὐτοῦ Συμβίας καὶ τῶν γονέων αὐτοῦ, Μιχαῆλ καὶ Ἄννης, Ἰουλίου ἐπισκόπου Πάφου, Ἰωάννου Καλλιέργου, ἐπισκόπου Πάφου, Καλανδίωνος, Ἀγαπίου καὶ Βαρλαάμ, ὁσίων τῶν ἐν Ἀρόδαις, Κασσιανοῦ ὁσίου, τοῦ ἐν Γλυφία, Κενδέου ὁσίου, Κόνωνος ὁσίου, τοῦ ἐν Ἀκάμαντι, Κυρίλλου ἢ Κυριακοῦ, Μακαρίου καὶ Σαπρικίου, ἐπισκόπων Πάφου, Νεοφύτου ὁσίου, τοῦ Ἑγκλείστου, Νικολάου, ἐπισκόπου Πάφου, Νικολάου ὁσιομάρτυρος, Ντβάλι, Ὀνησιφόρου ὁσίου, τοῦ ἐν Ἀναρίτη, Παναρέτου, ἐπισκόπου Πάφου, Πήγωνος, Χριστοφόρου καὶ Ἀναστασίου, ὁσίων, Ῥηγίνου καὶ Ορέστου, τῶν μαρτύρων, Σώζοντος ὁσίου, τοῦ ἐν Ἀσπρογιᾶ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Τίμωνος ὁσίου, τοῦ ἐν Βάση, Φιλαγρίου, Ἐπισκόπου Πάφου, Φιλουμένου ἱερομάρτυρος καὶ αὐταδέλφου αὐτοῦ, Ἐλπίδιου ὁσίου, νέων ἱερομαρτύρων, Χρυσάνθου, ἐπισκόπου Πάφου, Δοσιθέου, ἐπισκόπου Ὁμόδους καὶ Σωφρονίου, ἡγουμένου Μονῆς Ἁγίας Βαρβάρας ἐν Ἀργάκα μετὰ τοῦ πλήθους τῶν ἀνωνύμων ἐπισκόπων, μαρτύρων καὶ ὁσίων.

Ἀθῆναι 2025

Ἡ ΕΥΝΑΞΙΣ ΤῆΝ ἘΝ ΠΑΦῶ

ΚΑΙ ἈΡΧΙΝΟΗ ἈΓΓΙΩΝ

Ὁ ΠΑΝΑΓΙΩΣ ΚΥΡΙΟΣ ΤΥΧΙΣ... ἘΝ ΤῆΝ ΠΟΛΙΝ ΤῆΝ ΠΑΦῶΝ... ἘΝ ΤῆΝ ΠΟΛΙΝ ΤῆΝ ΠΑΦῶΝ... ἘΝ ΤῆΝ ΠΟΛΙΝ ΤῆΝ ΠΑΦῶΝ...

Εἰσαγωγή - Χαιρετισμὸς

Οἱ ἅγιοι μας εἶναι οἱ φίλοι τοῦ Χριστοῦ, εἶναι οἱ γνήσιοι μαθητές Του ποὺ ἀξιώθηκαν τῆς Αἰωνίου Ζωῆς καὶ Βασιλείας. Καλούμαστε καὶ ὅλοι ἐμεῖς νὰ γίνουμε φίλοι καὶ μαθητές τοῦ Χριστοῦ ἐφαρμόζοντας τὸ Εὐαγγέλιο καὶ τὶς ἐντολές Του στὴν ζωὴ μας. Ἕνας εὐκόλος τρόπος νὰ κερδίσουμε τὴν Αἰώνια Ζωή, εἶναι πρῶτα νὰ γνωρίσουμε καὶ νὰ ἀγαπήσουμε τοὺς φίλους καὶ τοὺς μαθητές τοῦ Χριστοῦ, τοὺς ἁγίους. Νὰ μιμηθοῦμε τὴν ἁγία ζωὴ τους καὶ νὰ ἀκολουθήσουμε τὸ παράδειγμά τους. Καὶ τοῦτο γιατί οἱ ἅγιοι μας δὲν εἶναι ἀπλᾶ ἥρωες τοῦ παρελθόντος, ποὺ ἀπλᾶ τοὺς θαυμάζουμε. Οἱ ἅγιοί μας ἐνωμένοι μὲ τὸν ἀρχηγὸ τῆς Ζωῆς, τὸν Ἰησοῦ Χριστό, παραμένουν ἐν ζωῇ καὶ μποροῦν ὅλους ἐμᾶς ποὺ ζητοῦμε τὴν βοήθειά τους νὰ βρίσκονται πραγματικὰ δίπλα μας. Οἱ ἅγιοι μας δὲν εἶναι αὐτοὶ ποὺ ἀπλᾶ θὰ μᾶς βοηθήσουν στὴν παρούσα ζωὴ, ἀλλὰ πρωτίστως αὐτοὶ ποὺ θὰ διαμεσολαβήσουν νὰ φθάσουμε καὶ ἐμεῖς ἐκεῖ ποὺ ἴστανται οἱ ἴδιοι.

Ὅσο πιὸ κοντὰ μας βρίσκεται ἕνας ἅγιος τοπικὰ ἢ χρονικὰ, κατὰ τὰ ἀνθρώπινα βέβαια, γιατί ὅλοι οἱ ἅγιοι ποὺ ἔζησαν σὲ κάθε γωνιὰ τῆς γῆς εἶναι καὶ δικοὶ μας ἅγιοι, ὅταν τὸν ἐπικαλούμαστε, τόσο πιὸ πολὺ τὸν νιώθουμε δικό μας. Ὅσο πιὸ πολὺ τιμοῦμε ἕναν ἢ περισσότερους ἁγίους τόσο καὶ αὐτοὶ ἀντιπροσφέρουν τὶς ὑπηρεσίες τους, τὴν χάρη τους πρὸς ἐμᾶς.

Ἡ ἀγάπη μας ἐδῶ καὶ χρόνια πρὸς τοὺς ἁγίους ποὺ συνδέθηκαν μὲ τὴν πόλη καὶ Μητροπολιτικὴ ἐπαρχία τῆς Πάφου μᾶς ὀδήγησε στὸ νὰ ἀσχοληθοῦμε ἐπιστάμενα μὲ Διδακτορικὴ Διατριβὴ μὲ αὐτοὺς καὶ ὄχι μόνο. Ἐρευνήσαμε τὸν βίο, τὰ ἔργα, γιὰ ὀρισμένους τὰ συγγράμματά τους, τοὺς ἱεροὺς ναοὺς, τὰ ἱερὰ λείψανα, τὶς εἰκόνες, ἀλλὰ καὶ κάθε ἄλλη πτυχὴ τιμῆς αὐτῶν τῶν ἁγίων μας. ἤρθε ἐπὶ τέλος ἡ συγκυρία ὡς ἐπίσκοπος, αὐτοὺς τοὺς ἁγίους νὰ τοὺς προβάλουμε καὶ στὸ πλήρωμα τῆς ἀγιοτόκου Μητροπόλεώς μας καὶ ἀλλοῦ. Μὲ τοὺς ἐξῆς τρόπους ἐπιτυγχάνεται αὐτό:

* Πρῶτα μὲ τὴν ἱερὰ εἰκόνα τους ποὺ μὲ τὴν χάρη τοῦ Θεοῦ ιστορήσαμε ὅλα τὰ πρόσωπα τῶν ἁγίων μας μαζί, γιατί στὸν ἴδιο χῶρο ἀγωνίσθηκαν ἢ συνδέθηκαν καὶ τελειώθηκαν,

* Ἐπειτα μὲ τὴν ἱερὰ ἀκολουθία τους ποὺ συγγράφηκε γιὰ νὰ ἐξυμνήσει ὅλους μαζί καὶ

* Μὲ τὴν θέσπιση ἐιδικῆς ἡμέρας τὸν χρόνο, γιὰ νὰ συνεορτάζονται. Ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι τρόποι νὰ προβληθοῦν οἱ ἅγιοί μας στὸ μέλλον καὶ εὐελπιστοῦμε μὲ τὶς μεσιτεῖες τους καὶ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ νὰ τὸ πράξουμε ὅπως

* Μὲ τὴν ἀνοικοδόμησι καὶ ἀφιέρωσι ναοῦ στὸ ὄνομα ὅλων τῶν διαλαμψάντων ἁγίων τῆς Πάφου,

* Στην άνοιχοδόμηση και άφιέρωση ναών σε άγίους μας που ώς τώρα δέν έχουν τον δικό τους,

* Στην συντήρηση, διατήρηση και προβολή των ναών και σεβασμάτων των άγιων μας, αυτών που ήδη έχουν ναό,

* Στην συγγραφή άκολουθίας, ιστορήσεως εικώνων και θεσπίσεως έορτής για όρισμένους άγίους που μέχρι σήμερα δέν έχουν τιμηθεί και

* Στην έκδοση των βίων των άγιων μας σε διάφορα τεύχη, ένα για μεγάλους και ένα για παιδιά, που από μικρά να τους αγαπήσουν και να τους μιμηθούν.

Η Μητρόπολη Πάφου είναι η άρχαιότερη Μητρόπολη της Ευρώπης, καθότι μόλις το 46 μ.Χ ή Πάφος δέχθηκε τον Χριστιανισμό από το έπισημότερο πρόσωπο της Κύπρου τον Άνθύπατο Σέργιο Παύλο, ό οποίος έγινε Χριστιανός. Είναι πολύ σημαντικό οι άρχοντές μας να πιστεύουν και να ακολουθούν την Όρθόδοξη άληθινή πίστη, αλλά και όλος ό λαός να τους μιμείται και να ακολουθεί το παράδειμά τους, για να εύλογεί ό Θεός την πατρίδα μας. Με το ότι ό Ρωμαίος κυβερνήτης της Κύπρου στην Πάφο έγινε Χριστιανός από τους Παύλο, Βαρνάβα και Μάρκο που κήρυξαν σε αυτήν, άνοιξε ό δρόμος προς τον Χριστιανισμό και στην Πάφο, αλλά και σε όλόκληρη την Κύπρο. Είναι πολύ σημαντικό που η Μητρόπολη μας είναι άποστολοβάδιστη από τους άποστόλους Παύλο, Βαρνάβα, Μάρκο, Έπαφρά, Τυχικό, Φιλάγριο και άλλους. Έπειτα φαίνεται ότι η Πάφος ως άρχαιότερη Μητρόπολη υπήρξε και η πρώτη στα πρεσβεία τιμής, ως και σήμερα. Άδιάψευστη μαρτυρία άποτελεί το γεγονός ότι έπίσκοποι Πάφου συμμετείχαν σχεδόν σε όλες τις Οικουμενικές Συνόδους και υπέγραφαν πρώτοι τα πρακτικά από τους έπισκόπους Κύπρου. Έτσι, άρκετοί από τους έπισκόπους της Πάφου όχι μόνο τους πρώτους αιώνες αλλά και μετέπειτα άναγνωρίστηκαν από τον Θεό και το πλήρωμα του όρθόδοξου λαού ως άγιοι. Λαμπρή προσωπικότητα ως άγιου έπισκόπου Πάφου υπήρξε στα έσχατα χρόνια ό άγιος Πανάρετος. Άκολουθως η Πάφος, λόγω της μορφολογίας του έδάφους, με άμέτρητα φυσικά σπήλαια, φαράγγια άπόκρημνες περιοχές που συνδύαζαν και την ύπαρξη νερού όλο τον χρόνο, όδήγησε πολλούς άσκητες και μοναχούς να οικήσουν τον τόπο και να γίνει η Πάφος άσκητοπλημμύριστη. Ηδη ό πρώτος μοναχός - άσκητής που πάτησε το πόδι του στην Κύπρο ήταν ό όσιος Ίλαρίωνας ό μέγας, που έφερε - ένέπνευσε τον ήσυχαστικό δρόμο στην Πάφο μαζί με πολλούς μαθητές του, όπως τον άγιο Έπιφάνιο, την άγία Κωνσταντία και άλλους. Έπειτα η παράδοση άναφέρει ότι οι λεγόμενοι «Άλαμάνοι άγιοι» στην Πάφο πρώτα άραξαν και πολλοί από αυτούς παρέμειναν και άσκήτευσαν έδω, όπως οι άγιοι Κενδέας, Καλανδίων, Κασσιανός και άλλοι.

Ἄλλοι ἴδρυσαν μεγάλες μονές, πού λειτουργοῦν ἕως σήμερα, ὅπως οἱ ἅγιοι Νικόλαος καὶ Εὐτύχιος τὴν Ἁγία Μονὴ καὶ ὁ ἅγιος Νεόφυτος ὁ ἔγκλειστος τὴν ὁμώνυμη Μονὴ του στὴν Πάφο. Πραγματικὰ οἱ ὅσοι ἅγιοι τῆς Πάφου ἀποτελοῦν καὶ τὸν μεγαλύτερο ἀριθμὸ ἁγίων μας. Ὅσο, ὅμως, ὁ Θεὸς εὐλογεῖ τὸν μοναχισμό εὐλογεῖ καὶ τὸν γάμο. Ἔτσι, ὁ ἅγιος Θεοσέβιος μὲ τὴν συμβία του μέσα στὸν γάμο ἀξιώθηκαν τὴν αἰώνια ζωὴ. Ἐνῶ ὁ Θεὸς εἶπε ὅτι «δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰσελεύσονται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν» βλέπουμε μιὰ πλούσια ἀρχόντισσα τῆς Πάφου μὲ τὴν ἐλεημοσύνη της πρὸς ὄλους, τὸν ἀσκητικὸ της βίον καὶ τὴν ἀφοσίωσή της πρὸς τὸν διδάσκαλό της, ὅσιο Ἰλαρίωνα, νὰ γίνεται ἁγία καὶ προστάτιδα τῆς πόλεως τῆς Πάφου. Ἡ μαρτυρικὴ Κύπρος πού πέρασε ἀπὸ πολλοὺς κατακτητὲς, ἀλλὰ καὶ ὁ κάθε Χριστιανός, εἶναι κλητὸς ἀνὰ πᾶσα στιγμή νὰ γίνῃ μάρτυρας, ἔτσι καὶ ἡ Πάφος ἔδωσε πολλοὺς μάρτυρες, ὅπως τοὺς ἁγίους Ρηγίνο καὶ Ὁρέστη πού πέρασαν πρῶτα ἀπὸ τὴν πόλη μας, ἔπειτα τὸν ἅγιο Σώζοντα, τὸν ἐν Ἀσπρογιά, ἀλλὰ καὶ ἐσχάτως τὸ 1821 τὸν ἐπίσκοπο, πολλοὺς ἡγουμένους, μοναχοὺς, κληρικοὺς καὶ λαϊκοὺς, πού προτίμησαν τὸ μαρτύριο παρὰ τὸν ἐξισλαμισμό. Πέραν τῶν πιὸ πάνω ἁγίων ὑπάρχουν καὶ οἱ ἅγιοι πού ἀπλᾶ συνδέθηκαν μὲ κάποιον τρόπο μὲ τὴν Πάφο, εἶχαν τὴν καταγωγὴ ἢ πέρασαν ἀπὸ τὴν μητροπολιτικὴ μας περιφέρειαν κατὰ τὴν ἐπίγειαν ζωὴ τους καὶ βοήθησαν παντοιοτρόπως στὴν ἐδραίωση καὶ διάδοσιν τοῦ Χριστιανισμοῦ στὸν τόπο μας γι' αὐτὸ καὶ ἀξίζει νὰ τοὺς τιμήσουμε. Τέτοιοι ἦσαν γιὰ παράδειγμα οἱ ἅγιοι Ἡρακλείδιος, Μνάσων, Ρόδων, Νικόλαος ὁ ἐν Ντβάλι, Πολύβιος καὶ ἄλλοι. Δὲν θὰ μπορούσαμε νὰ μὴν περιλάβουμε ἐπίσης καὶ ἁγίους πού ἔχουν μοναδικὸ προσκύνημα παγκοσμίως λόγω τοῦ ὅτι τὰ ἱερὰ λείψανα τῶν ἁγίων αὐτῶν μεταφέρθηκαν καὶ διατηροῦνται στὴν μητρόπολή μας ὅπως τὸν ἅγιο ἀπόστολο Φίλιππο. Ἡ παράδοσιν ἐπίσης καθὼς καὶ τὰ θαύματα πιστοποιοῦν τὴν παρουσίαν καὶ ἁγίων πού πέρασαν ἀπὸ ἐδῶ ὅπως, τῶν μαθητριῶν τοῦ ἀποστόλου Παῦλο, Ζηναΐδας καὶ Φιλονίλλης, καθὼς καὶ τῆς ἁγίας Ἑλένης, ἡ ὁποία μετέφερε τεμάχιον λειψάνου καὶ τὸν ἅγιο Κάνναβο στὸ Μοναστήριον τοῦ Ὁμόδου καὶ ἄλλου, ὅπως στὸν Παχύαμμο. Τελευταίους ἁγίους πού συνδέθηκαν μὲ τὴν Πάφο προσθέσαμε τὸν πατέρα Ἐλπίδιο πού διέμενε γιὰ μεγάλο διάστημα στὴν Μητρόπολιν καὶ ἀσκοῦσε καθήκοντα ἱεροκήρυκα καὶ τὸν ἅγιο Φιλούμενο, ὁ ὁποῖος καὶ αὐτὸς ἐρχόταν κατὰ διαστήματα ἐπισκεπτόμενος τὸν ἀδελφόν του. Ὅσους, ὅμως, καὶ νὰ συμπεριλάβουμε πολὺν περισσότεροι εἶναι αὐτοὶ πού θὰ παραλείψουμε, λόγω τῶν δυσκολιῶν πού πέρασε ἡ Κύπρος καὶ δὲν διασώθηκαν ἱστορικὰ στοιχεῖα γιὰ αὐτούς, ἀλλὰ καὶ γιατί οἱ ἅγιοι μας μὲ πολὺ ἐπιμέλεια ἔκρυσαν τὴν ἁγίαν ζωὴν τους. Ὅλους αὐτούς

τοὺς ἁγίους, τοὺς ὁποίους, ὅμως, γνωρίζει ὁ Θεός, ἐμεῖς συμπεριλαμβάνουμε στὴν ἀκολουθία καὶ ζητοῦμε τὶς ἰκεσίες τους.

Γιὰ τὴν ἱστὴρηση γιὰ πρώτη φορὰ πρωτότυπης εἰκόνας ποὺ νὰ ἀπεικονίζει ὅλους τοὺς γνωστοὺς ἁγίους μας ἀπευθυνθήκαμε ὅπως καὶ ἄλλες φορές στὸν θεολόγο - ἁγιογράφο Χαράλαμπο Ἐπαμεινώνδα. Μετὰ ἀπὸ πολλὴ προσευχὴ καὶ συζητήσεις μεταξύ μας ἀλλὰ καὶ ἔχοντας ὁ κ. Χαράλαμος τὴν ἐμπειρία ἁγιογράφησης σχεδὸν ὅλων τῶν τοπικῶν μας ἁγίων μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν χάρη τῶν ἁγίων μας περάτωσε τὴν εἰκόνα ποὺ ἐπιθυμοῦσαμε.

Γιὰ τὴν ἀκολουθία τῶν ἁγίων μας καὶ πάλι ἀπευθυνθήκαμε στὸν Δρα Χαράλαμπο Μ. Μπούσια, Μέγα Ὑμνογράφο τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας. Ὁ Δρ Χαράλαμος, ὁποῖος ἀφιλοκερδῶς καὶ ἀόκνως, ὅπως πάντα γιὰ κάθε ἅγιο τῆς Μητροπολιτικῆς μας περιφέρειας, μὲ τὴν φώτιση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ τὴν χάρη τῶν ἁγίων μας συνέγραψε καὶ αὐτὴν τὴν ἀκολουθία ἔχοντας ὡς βάση τὴν δική του μακρόχρονη γνώση καὶ ἐμπειρία, ἀλλὰ καὶ τοὺς βίους τῶν ἁγίων μας μέσα ἀπὸ τὴν διδακτορικὴ μας διατριβή, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀδελφικὴ συζήτηση, προτάσεις καὶ προσευχές μας.

Ἐπιλογὴ ἡμερομηνίας ἑορτῆς

Ἡ ἑορτὴ τῶν ἁγίων μας τὸ δεύτερο Σάββατο τῶν Νηστειῶν

Ἡ ἐξεύρεση ἡμερομηνίας τῶν ἁγίων μας ὑπῆρξε δύσκολη ὑπόθεση. Μετὰ, ὅμως, ἀπὸ πολλὴ σκέψη καὶ προσευχὴ καταλήξαμε στὸ νὰ θέσουμε ὡς ἡμέρα ἑορτῆς τὸ δεύτερο Σάββατο τῶν Νηστειῶν. Ἡ ἐπιλογὴ τῆς ἡμέρας αὐτῆς ἔγινε γιὰ τοὺς ἑξῆς κάτω λόγους:

* Εἶναι στὴν ἀρχὴ τῆς Μεγάλης τεσσαρακοστῆς καὶ οἱ ἅγιοι μας θὰ παρακινοῦν τοὺς πιστοὺς στὴν ἄσκηση. (νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχή, ἐλεημοσύνη, συγχωρητικότητα, ἀνεξικακία κ.α.). Νὰ σημειώσουμε ἐδῶ ὅτι τὸ πρῶτο Σάββατο δὲν μποροῦμε λόγω τῆς ἑορτῆς τοῦ διὰ κολλύβων θαύματος τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου. Ἔτσι τὸ δεύτερο Σάββατο εἶναι τὸ ἰδανικότερο.

* Τὴν ἡμέρα αὐτὴ τοῦ δευτέρου Σαββάτου τῶν Νηστειῶν ἀρχίζουμε νὰ τιμοῦμε τοὺς μάρτυρες. Ὅλοι οἱ ἅγιοί μας εἶχαν μιὰ μαρτυρικὴ ζωὴ, ἄλλοι μαρτύρησαν, ἄλλοι ἦταν ὁμολογητές, ἄλλοι συκοφαντήθηκαν γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, ἄλλοι ἔζησαν μὲ στερήσεις καὶ μὲ πολλοὺς πειρασμούς.

* Εἶναι μεταξύ δυὸ Κυριακῶν ποὺ ἐορτάζει ἡ Ὁρθοδοξία μας τὴν νίκη τῆς κατὰ τῶν αἰρέσεων. Τὴν πρώτη Κυριακὴ ἐορτάζουμε τὴν ἀναστήλωση τῆ ἱερῶν εἰκόνων καὶ ὅτι ὁ Χριστὸς πραγματικὰ ἔγινε ἄνθρωπος γιὰ τὴν σωτηρία μας. Τὴν δεύτερη Κυριακὴ ἐορτάζουμε τὸν Ἅγιο Γρηγόριο, τὸν Παλαμᾶ, ποὺ διέσωσε τὴν ὀρθοδοξία ἀπὸ

τις κακοδοξίες τῶν παπικῶν καὶ μᾶς δίδαξε τὸ ὀρθόδοξο πατερικὸ φρόνημα, τὴν ἄσκησι καὶ τὴν προσευχή, ὡς τρόπο μέθεξις τῶν ἄκτιστων ἐνεργειῶν τοῦ Θεοῦ.

* ἐπιλέξαμε σταθερὴ ἡμέρα ποὺ νὰ μὴν εἶναι, ὅμως, καθημερινὴ καὶ νὰ δυσκολεύει τοὺς πιστοὺς, οὔτε, ὅμως, καὶ Κυριακὴ, ὅπου οἱ ὕμνοι ἐπισκιάζονται ἀπὸ τὴν ἀναστάσιμη ἀκολουθία.

* Καὶ τέλος, κατὰ τὴν σταθερὴ αὐτὴ ἡμέρα τοῦ δευτέρου Σαββάτου τῶν Νηστειῶν δὲν ἐορτάζει κάποιος ἄλλος ἅγιος καὶ, ἔτσι, θὰ μποροῦν πανηγυρικὰ οἱ ἅγιοι μᾶς νὰ ἐορταστοῦν. Ἔτσι, μὲ τὴν χάρι των ἁγίων μας θέσαμε νὰ ἐορτάζονται οἱ ἅγιοί μας τὸ δεῦτερο Σάββατο τῶν Νηστειῶν.

Ἡ ἐορτὴ τῶν ἁγίων μας στὶς 18 Σεπτεμβρίου

Ἡ τοποθέτηση τῆς ἐορτῆς Πάντων τῶν ἐν Πάφῳ ἁγίων τὸ Β΄ Σάββατο τῶν νηστειῶν ἔχει καὶ μειονεκτήματα. Πρῶτα, ὅταν δὲν ὑπάρχει σταθερὴ ἡμερομηνία συνήθως οἱ πιστοὶ μερδεύονται καὶ ξεχνοῦν τὴν μνήμη ἐνὸς ἢ περισσότερων ἁγίων. Ἐπειτα λόγῳ τοῦ ὅτι τὴν Παρασκευὴ πρὸ τοῦ Β΄ Σαββάτου τῶν Νηστειῶν ψάλλεται ἡ Β΄ Στάσι τῶν Χαιρετισμῶν στὴν Παναγία μας χάνεται ὁ πανηγυρικὸς ἐσπερινὸς τῆς ἐορτῆς τῶν ἁγίων μας. Γιὰ τοὺς πιὸ πάνω λόγους θεωρήσαμε σωστὸ νὰ τοποθετηθεῖ καὶ μιὰ δευτέρη ἡμέρα ἐορτασμοῦ τῶν ἐν Πάφῳ ἁγίων καὶ ἐπιλέξαμε τὴν 18η Σεπτεμβρίου καὶ ὄχι τυχαῖα. Ὅλοι οἱ ἅγιοι μας εἶχαν κοινὰ στοιχεῖα ποὺ ἀγωνίστηκαν καὶ ἀγίασαν μέσα στὴν Ἐκκλησία. Πρῶτα στὸ ἴδιο ὄνομα τοῦ Χριστοῦ βαπτίστηκαν καὶ ἀγωνίζονταν νὰ ἐφαρμόσουν στὴν ζωὴ τους τὶς ἐντολές Του, τὸ Εὐαγγέλιό Του. Ἐπειτα ὁ τίμιος Σταυρός, ποὺ εἶναι ὄπλο νίκης κατὰ τοῦ θανάτου καὶ τοῦ διαβόλου καὶ πηγὴ ζωῆς καὶ ἀθανασίας, ἦταν ὁ φύλακας καὶ ὁδηγὸς στὴν ζωὴ τους. Ἡ Παναγία μας εἶναι τὸ προσφιλέστερο πρόσωπο ποὺ ὄλοι ἀνεξαιρέτως οἱ ἅγιοι μας εἶχαν πρότυπο, ἀλλὰ καὶ ἰδιαίτερη εὐλάβεια ποὺ τὴν παρακαλοῦσαν νυχθημερὸν νὰ τοὺς ὀδηγήσει στὸν Υἱό της, τὸν Χριστό μας καὶ νὰ σωθοῦν πρᾶγμα ποὺ πέτυχαν μὲ τὶς μεσιτεῖες της. Ἀκόμη ὄλοι οἱ ἅγιοί μας ἀγωνίστηκαν ὑπὲρ τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ κατὰ τῶν αἰρέσεων καὶ ἦταν οἱ περισσότεροι μάρτυρες ἢ τουλάχιστο ὁμολογητές. Ὁ Σεπτέμβριος εἶναι ὁ πρῶτος μῆνας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ μας ἔτους ἀρχίζοντας τὸ ἔτος ἀπὸ τὴν 1η Σεπτεμβρίου καὶ ὀλοκληρώνοντας στὶς 31 Αὐγούστου. Συνοψίζοντας ὅλα τὰ πιὸ πάνω θὰ θέλαμε α) οἱ ἅγιοι μας νὰ τοποθετηθοῦν στὴν ἀρχὴ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ μας ἔτους. Λόγῳ ἄλλων μεγάλων ἐορτῶν ἢ ἐορτῶν ἁγίων ποὺ πανηγυρίζουμε αὐτὸν τὸν μῆνα, ἡ πρώτη ἡμέρα ποὺ προσφέρεται εἶναι ἡ 18η Σεπτεμβρίου. Ἔτσι, ἡ 18η Σεπτεμβρίου συμπίπτει μέσα στὸ ἐορταστικὸ κλίμα τῆς

έορτης τῆς Παγκοσμίου Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ, τῆς ἀναμνήσεως ἡς Τρίτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου ποῦ ἔλαβε χώρα στίς 9 Σεπτεμβρίου καί ἡ ὁποία διασαφήνισε τὸ πρόσωπο τῆς Παναγίας μας ὡς Θεοτόκου καί τίμησε ὡς μητέρα τοῦ Θεανθρώπου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ καταδικάζοντας ὅσους βλασφημοῦσαν τὸ πρόσωπό της ὡς αἰρετικούς. Ἐπίσης ἀναμνήσεως τῆς Ἑκτῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου ποῦ ἔλαβε χώρα στίς 14 Σεπτεμβρίου καί ἡ ὁποία δικαίωσε τοὺς Ὁρθοδόξους περὶ τῶν δύο φύσεων, ἐνεργειῶν καί θελήσεων στὸ πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ οἱ ὁποῖες λειτουργοῦν «ἀδιαιρέτως, ἀτρέπτως, ἀχωρίστως, ἀσυγχύτως». Λόγω τοῦ ὅτι τόσο ἡ 9η, ὅσο καί ἡ 14η Σεπτεμβρίου δὲν μποροῦν νὰ ἑορτασθοῦν λόγω ἄλλων μεγάλων ἑορτῶν (τῶν ἁγίων Ἰωακεῖμ καί Ἄννης καί Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ) ἡ προσφορότερη παραπλήσια ἡμερομηνία θεωροῦμε ὅτι, ὅπως καί πιὸ πάνω ἀναφέραμε εἶναι ἡ 18η Σεπτεμβρίου. Ἔτσι, οἱ ἐν Πάφῳ ἅγιοι μας τοποθετοῦνται περίπου στὴν ἀρχὴ τοῦ νέου Ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους γιὰ νὰ τονισθεῖ σὲ ὅλους μας ὅτι οἱ ἅγιοι μας πρέπει νὰ εἶναι ἀρχὴ καί πορεία τοῦ καθενός μας. Σχετίζεται ἡ ἑορτὴ μὲ δύο σημαντικὲς Οἰκουμενικὲς Συνόδους, τὴν Τρίτη καί Ἑκτη, ποῦ μᾶς δείχνουν τὸν δρόμο τῆς ὀρθῆς πίστεως καί σταθερῆς ὁμολογίας, ἀποφεύγοντας κάθε πλάνη τῆς κάθε ἐποχῆς. Ἀποτελεῖ συνδυασμὸ ὀρθῆς πίστεως στὸ πρόσωπο τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ, τῆς Παναγίας μας καί τοῦ Σταυροῦ, ἀλλὰ καί πυξίδα πορείας, ὥστε μὲ τὴν βοήθεια τους νὰ φθάσουμε στὸν σωστὸ προορισμὸ, τὴν σωτηρία, τὸν ἁγιασμὸ τὴν κατὰ χάρη θέωση καί τὴν ἀληθινὴ δόξα, αὐτὴν ποῦ ἔτυχαν καί οἱ ἅγιοί μας ποῦ τιμοῦμε καί ζητοῦμε τὴν χάρη τους.

Ἄπειρες εὐχαριστίες ὀφείλουμε ἐν πρώτοις στὸν Τριαδικὸ Θεὸ καί στοὺς ἁγίους μας καί ἔπειτα σὲ ὅλους ὅσους συνέβαλαν στὸ νὰ φθάσουμε νὰ παραδώσουμε τὴν ἡμέρα αὐτὴ τὴν ἀκολουθία καί τὴν εἰκόνα πάντων τῶν ἐν Πάφῳ καί ἐν Ἀρσινόῃ ἁγίων μας. Εἴθε οἱ ἅγιοί μας νὰ μᾶς χαρίσουν τὴν ἐλευθερία τῆς πατρίδας μας ἀπαλλάσσοντάς μας ἀπὸ τὴν κατοχὴ τῶν σκλαβωμένων ἐδαφῶν μας. Ἐπίσης οἱ ἅγιοί μας νὰ μᾶς φωτίζουν καί τὸν δικὸ μας δρόμο, μακριὰ ἀπὸ αἰρέσεις καί πλάνες, νὰ κρατήσουμε τὸ ὀρθόδοξο ἥθος καί νὰ ἀξιοθοῦμε τῆς Αἰωνίου Ζωῆς καί Βασιλείας. Εὐχεστε καί γιὰ τὴν ἐλαχιστότητά μου νὰ πρεσβεύουν οἱ ἅγιοί μας, νὰ μὲ φωτίζουν νὰ ὀρθοτομῶ τὸν λόγο τῆς Ἀληθείας καί νὰ βοηθήσω ὅσο τὸ δυνατὸ καλύτερα τὸν εὐσεβῆ λαὸ τῆς Μητροπόλεώς μας.

Νοέμβριος 2024
ὁ Πάφου Τυχικός

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΠΑΝΤΩΝ

ΤΩΝ ΕΝ ΠΑΦΩ ΔΙΑΛΑΜΨΑΝΤΩΝ ΑΓΙΩΝ

ἦτοι

Ἀθανάσιου Ἀθωνίτου, Εὐτυχίου καὶ Νικολάου τοῦ Σιωνίτου, ὁσίων, κτιτόρων
Μονῆς Ἱερέων, Ἀλεξάνδρου, Ἐπιφανίου καὶ Χαρίτωνος, ὁσίων, τῶν ἐν
Ἀξύλου, Ἀρίστωνος, Ἀρκαδίου, Νίκωνος, Προεχίου, ἐπισκόπων Ἀρσινόης,
Ἀρχιμανδρίτης ὁσίων, Βαρνάβα, Παύλου, Μάρκου, Ἐπαφρᾶ, Τυχικοῦ καὶ
Φιλίππου, τῶν ἀποστόλων, Σεργίου Παύλου, ἀποστολικοῦ ἀνδρός, Ζηναίδος
καὶ Φιλονίλλης, τῶν μαρτύρων, μαθητριῶν ἀποστόλου Παύλου, Βαρνάβα
ὁσίου, τοῦ ἐν Βάση, Βρυαίνης ὁσίας, Μανδριῶν, Γενναδίου, πατριάρχου
Κωνσταντινουπόλεως Ἰλαρίωνος τοῦ Μεγάλου καὶ Κωνσταντίας,
διακονίσσης αὐτοῦ, Δημητριάνου, ἐπισκόπου Χύτρων, Ἐλένης καὶ
Κωνσταντίνου, τῶν ἰσαποστόλων, Ἐπιφανίου, ἐπισκόπου Κωνσταντίας καὶ
Πολυβίου, μαθητοῦ αὐτοῦ, Ἡρακλειδίου, Μνάσωνος καὶ Ῥόδωνος,
ἐπισκόπων Ταμασοῦ, Θεοσεβίου ὁσίου, τῆς αὐτοῦ Συμβίας καὶ τῶν γονέων
αὐτοῦ, Μιχαῆλ καὶ Ἄννης, Ἰουλίου ἐπισκόπου Πάφου, Ἰωάννου
Καλλιέργου, ἐπισκόπου Πάφου, Καλανδίωνος, Ἀγαπίου καὶ Βαρλαάμ, ὁσίων
τῶν ἐν Ἀρόδαις, Κασσιανοῦ ὁσίου, τοῦ ἐν Γλυφία, Κενδέου ὁσίου, Κόνωνος
ὁσίου, τοῦ ἐν Ἀκάμαντι, Κυρίλλου ἢ Κυριακοῦ, Μακαρίου καὶ Σαπρικίου,
ἐπισκόπων Πάφου, Νεοφύτου ὁσίου, τοῦ Ἐγκλείστου, Νικολάου, ἐπισκόπου
Πάφου, Νικολάου ὁσιομάρτυρος, Ντβάλι, Ὀνησιφόρου ὁσίου, τοῦ ἐν
Ἀναρίτη, Παναρέτου, ἐπισκόπου Πάφου, Πήγωνος, Χριστοφόρου καὶ
Ἀναστασίου, ὁσίων, Ῥηγίνου καὶ Ορέστου, τῶν μαρτύρων, Σώζοντος ὁσίου,
τοῦ ἐν Ἀσπρογιᾶ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Τίμωνος ὁσίου, τοῦ ἐν Βάση, Φιλαγρίου,
Ἐπισκόπου Πάφου, Φιλουμένου ἱερομάρτυρος καὶ ἀνταδέλφου αὐτοῦ,
Ἐλπιδίου ὁσίου, νέων ἱερομαρτύρων, Χρυσάνθου, ἐπισκόπου Πάφου,
Δοσιθέου, ἐπισκόπου Ὁμόδους καὶ Σωφρονίου, ἡγουμένου Μονῆς Ἁγίας
Βαρβάρας ἐν Ἀργάκα μετὰ τοῦ πλήθους τῶν ἀνωνύμων ἐπισκόπων, μαρτύρων
καὶ ὁσίων.

Ψαλλομένη τῇ 1ῃ Σεπτεμβρίου.

Ποίημα Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

**Μετὰ τὸν Προοιμακόν, τὸ Μακάριος ἀνὴρ, εἰς δὲ τὸ Κύριε
ἐκέκραξα ἰστώμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια·**

ᾠχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἁγίων Πάφου εὐάνδρου
ἐγκωμιάσωμεν,
φωτοειδῆ χορείαν
θεοφόρων ὁσίων,

ἐνθέων ἀποστόλων, ἱεραρχῶν
καὶ μαρτύρων κραυγάζοντες·
Χαίρετε, ἵα εὐώδη καὶ εὐανθῆ
τῆς Χριστοῦ ἁγίας πίστεως.

Βαρνάβαν, Παῦλον καὶ Μᾶρκον
ὑμνοῖς τιμήσωμεν
σὺν Τυχικῷ ἐνθέω,
Ἐπαφρᾶ θεοπνεύστῳ,
Σεργίῳ Παύλῳ, Ῥόδωνι νῦν,
καὶ σὺν Μνάσωνι, Τίμωνα
καὶ Ἡρακλείδιον πάνυ ὡς ἄρωγοὺς
Παφηνῶν καὶ ἀντιλήπτορας.

Ὀσίων εὐχος, Κενδέα,
Κόνων Ἀκάμαντος,
Ἀρόδων Καλανδίων,
μάκαρ Ὀνησιφόρε,
Νεόφυτε, Ἐγκλείστρας ὁ οἰκιστής,
Ἰλαρίων παγκόσμιε,
Κασσιανὲ τοῦ Ἀλέκτορα καὶ σεπτὲ
Σῶζον, χαίρετε, πανόλβιοι.

Τοὺς ἱεράρχας ἁσμάτων
ἄνθεσι στέψωμεν
Πανάρετον θεόπνουν,
καὶ Γεννάδιον πάντες,
Ἀρίστωνα σεμνόν, Δημητριανόν,
καὶ σὺν Νίκωνι Κύριλλον,
ἅμα Ἀρκάδιον σώφρονα καὶ λαμπρὸν
Ἐπιφάνιον, χριστώνυμοι.

Δόξα. Ἦχος β΄.

Τὸν πανσεβάσμιον δῆμον τῶν ἐν Πάφῳ διαλαμψάντων Ἁγίων,
συγκείμενον ἐξ ὁσίων πνευματοφόρων,
θεοπροβλήτων ἱεραρχῶν, θεοπνεύστων ἀποστόλων
καὶ καρτεροψύχων μαρτύρων,
ἐν εὐλαβείᾳ πάντες ἐγκωμιάσωμεν
καὶ αὐτοῖς στεντορεῖα τῇ φωνῇ βοήσωμεν·
Οἱ ἐν διαφόροις χρόνοις κοσμήσαντες
τὴν τοῦ Χριστοῦ παναμώμητον Παφηνῶν Ἐκκλησίαν
καὶ οὐρανῶν πολῖται γενόμενοι κατ' ἀξίαν,
μὴ παύσησθε Χριστὸν δυσωποῦντες

ὑπὲρ τῶν συναχθέντων σήμερον τιμῆσαι
ὑμῶν τὰ ἐν βίῳ κατορθώματα.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Σταυρὲ τοῦ Κυρίου, πανσεβάσμιε,
προστασία κραταιὰ καὶ σκέπη
ὑπάρχεις τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων·
ἀγίασον ἡμᾶς
τῇ σῇ ζωηφόρῳ δυνάμει,
ἵνα ἀπαύστως κρατύνωμεν
τὸν σὲ ἀγιάσαντα.

Ἀπόστιχα. Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαῖ.

Δεῦτε σεπτὸν χορὸν
Ἁγίων, τῶν ἐν Πάφῳ
τιμήσωμεν λαμψάντων,
ὡς Παφηνῶν ἀπάντων
φρουροὺς καὶ ἀντιλήπτορας.

Στίχος. Θαυμαστός, ὁ Θεός, ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Σμῆνος, χαῖρε, κλεινὸν
ὀσίων θεοφόρων,
ἱεραρχῶν πανσόφων,
ἐνθέων ἀποστόλων,
καὶ ἀθλοφόρων πίστεως.

Στίχος. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Χαίρετε, βασιλῖς
Ἑλένη, Κωνσταντία,
τῆς Πάφου κοσμιότης,
καὶ Μανδριῶν Βρυαῖνη,
ὁσία χαριτόβρυτε.

Δόξα. Τριαδικόν.

Δόξα Σοι, ὁ Θεός,
ὁ ἐν τῇ Πάφῳ δείξας
τῶν ἐκλεκτῶν Σου πλῆθος,
Τριάς ὑπεραγία,
μερόπων τὸ διάσωσμα.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Χαῖρε, ὁ τοῦ Χριστοῦ
Σταυρὸς ὁ ζωηφόρος,
ὁ πάντας ἀγιάζων
καὶ συντηρῶν μανίας
τοῦ πονηροῦ ἀπήμονας.

**Νῦν ἀπολύεις.....τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ Μεγάλου
Ἑσπερινοῦ καὶ Ἀπόλυσις.**

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῶ ΕΣΠΕΡΙΝῶ

**Μετὰ τὸν Προοιμακόν, τὸ Μακάριος ἀνὴρ, εἰς δὲ τὸ Κύριε
ἐκέκραξα ἰσθῶμεν στίχους στ' καὶ ψάλλομεν Προσόμοια τῶν Ἁγίων·**

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Παφηνῶν ἡ ὁμήγουρις
φιλεόρτων χριστώνυμος
συνελθοῦσα σήμερον ὕμνοις πρέπουσι
κατακοσμεῖ δῆμον ἔνθεον
Ἁγίων, πρὸς Κύριον
οὓς προβάλλει πρεσβευτὰς
ἀνυστάκτους καὶ φύλακας
ἐκ συμπτώσεων,
ἄρωγους ἐν κινδύνοις καὶ προστάτας
ἰσχυροὺς πιστῶς βοῶσα·
Χαῖρε, θεόλεκτον σύστημα.

Προστασία σεμνύνεται
τῇ ὑμῶν, πανσεβάσμιοι
Ἅγιοι ἡ Πάφος, σεπτοὶ Ἀπόστολοι,
Ἱεραρχῶν τὰ συστήματα,
Ὅσιων ὁ σύλλογος
καὶ Μαρτύρων ὁ χορὸς,
καὶ προσφεύγει ἐν θλίψεσι
ταῖς δεήσεσι,
ταῖς ὑμῶν πρὸς τὸν Κύριον τῆς δόξης,
τὸν Θεοῦ Ὑψίστου Λόγον,
εὐσυμπαθῆ καὶ εὐίλατον.

Παῦλε, Μάρκε τε Φίλιππε,
καὶ Βαρνάβα, ἀπόστολοι,
Τυχικὲ πανεύφημε, Ἡρακλείδιε,

καὶ Ἐπαφρᾶ σὺν τῷ Μνάσωνι
καὶ Ῥόδωνι, ὄνομα
ἔδοξάσατε Χριστοῦ
ἐν τῇ Πάφῳ, τῇ σήμερον
πλῆθος ἄμετρον
τῶν ὑμῶν ἐορτάζει παλαισμάτων
καὶ Αὐτόν, δόντι στεφάνους
ὑμῖν αἰνεῖ ὕμνοις πρέπουσι.

Εὐσχημόνως ὑμνήσωμεν
νῦν Νεόφυτον Ἐγκλειστον,
Κόνωνα Ἀκάμαντος, Καλανδίωνα,
Ὀνησιφόρον, Εὐσέβιον,
Κενδέαν, Εὐτύχιον,
Σιωνίτην θαυμαστόν,
νῦν Νικόλαον, Τίμωνα,
Ἰλαρίωνα,
καὶ Βαρνάβαν ἐν Βάσῃ σὺν Βρυαίνῃ,
καὶ Κασσιανῶ ὁσίῳ,
ὡς εὐσεβείας σκηνώματα.

Θεοφόρον Πανάρετον,
Πάφου τὸν ἀρχιποίμενα,
Νίκωνα, Προέχιον, Ἐπιφάνιον,
Ἀρκάδιον καὶ Ἀρίστωνα,
Μακάριον, Κύριλλον,
ἅμα Δημητριάδον,
Ἰωάννην, Ἰούλιον
καὶ Νικόλαον,
τιμωμένους ἐν Πάφῳ ἱεράρχας
εὐφημήσωμεν ἀξίως
ὡς ἀρετῆς καλλωπίσματα.

Τῶν Ἁγίων τιμήσωμεν
τὸν θεόλεκτον σύλλογον,
Πάφου τῆς εὐσήμου τὰ καλλωπίσματα,
τοὺς ἀκλινῶς ἀγιάζοντας
αὐτὴν οἱ φιλέορτοι,
ὡς ὁσίων καλλονάς,
ἀθλοφόρων κοσμήτορας
καὶ σεμνώματα
εὐσταλῶν νεοάθλων ἐκβοῶντες

Χαίρετε, φρουροί, προστάται
τῶν Παφηνῶν καὶ συλλήπτορες.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Δεῦτε καινὴν ἐπιτελέσωμεν σήμερον πανήγυριν
πάντων τῶν ἐν καλλιπαιδι Πάφῳ τιμωμένων Ἁγίων,
χριστοκηρύκων, μαρτύρων, ιεραρχῶν, διδασκάλων καὶ ὁσίων,
καὶ αὐτοῖς ἐν κατανύξει εἶπωμεν·
Οἱ εὐκλείας θείας ἀπολαύοντες
ὡς στεφηφόροι Ἅγιοι,
μὴ παύσησθε τὸ Στεφοδότην καὶ Κύριον ἡμῖν ἰλεούμενοι,
τοῖς ἐν πίστει μεγαλύνουσιν ὑμῶν τὰ κατορθώματα.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Σήμερον τὸ τρισμακάριστον
ξύλον τοῦ Σταυροῦ προσκυνοῦμεν,
ὅτι ἐν αὐτῷ ἐτύθη ἡ τῶν ἀπάντων ζωή.
Σήμερον ὁ συνθετοτρισόλβιος
Σταυρὸς τοῦ Κυρίου ὑψοῦται
καὶ καταπίπτει ὁ κόσμος τῆς ἁμαρτίας.
Σήμερον τὸ πανσεβάσμιον ξύλον,
τὸ ἐπιφέρων τὴν σωτηρίαν ἡμῶν προβάλλεται τῇ κτίσει
Καὶ ἀφανίζει δυνάμεις τοῦ σκότους·
διὸ κρᾶζομεν·
Τῇ δυνάμει τοῦ τιμίου Σταυροῦ Σου,
Χριστέ, ὁ Θεός, σῶσον πάντας ἡμᾶς,
τοὺς τιμῶντας ἀπαύστως
τὴν παναγίαν αὐτοῦ ἀνύψωσιν.

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἄναγνώσματα.

**Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. θ΄ 1 - 11)**

Ἡ σοφία ὠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον καὶ ὑπήρξε στύλους ἐπτά·
ἔσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύματα, ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον
καὶ ἤτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν. Ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς
δούλους συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος ἐπὶ κρατῆρα
λέγουσα· ὅς ἐστιν ἄφρων ἐκκλινάτω πρὸς με· καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν
εἶπεν· ἔλθετε φάγετε τῶν ἐμῶν ἄρτων καὶ πίετε οἶνον, ὃν ἐκέρασα
ὑμῖν· ἀπολείπετε ἀφροσύνην, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε καὶ
ζητήσατε φρόνησιν καὶ κατορθώσατε ἐν γνώσει σύνεσιν. Ὁ παιδεύων

κακούς λήψεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν· ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ μωμήσεται ἑαυτόν. Μὴ ἔλεγγε κακούς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε. Ἐλεγγε σοφὸν καὶ ἀγαπήσει σε. Δίδου σοφῷ ἀφορμὴν καὶ σοφώτερος ἔσται· γνώριζε δικαίῳ καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. Ἄρχη σοφίας φόβος Κυρίου καὶ βουλή ἀγίων σύνεσις, τὸ δὲ γνῶναι νόμον διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς· τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺ ζήσεις χρόνον καὶ προστεθήσεται σοι ἔτη ζωῆς.

Σοφίας Σειράχ τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. ε΄ 9 - 15)

Τέκνον, μὴ λίκμα ἐν παντὶ ἀνέμῳ καὶ μὴ πορεύου ἐν πάσῃ ἀτραπῷ· οὕτως ὁ ἁμαρτωλὸς ὁ δίγλωσσος. Ἴσθι ἐστηριγμένος ἐν συνέσει σου καὶ εἷς ἔστω σου ὁ λόγος. Γίνου ταχὺς ἐν ἀκροάσει σου καὶ ἐν μακροθυμίᾳ φθέγγου ἀπόκρισιν. Εἴ ἔστι σοι σύνεσις, ἀποκρίθητι τῷ πλησίον· εἰ δὲ μή, ἡ χεὶρ σου ἔστω ἐπὶ στόματί σου. Δόξα καὶ ἀτιμία ἐν λαλιᾷ καὶ γλῶσσα ἀνθρώπου πτώσις αὐτῷ. Μὴ κληθῆς ψίθυρος καὶ τῇ γλώσσει σου μὴ ἐνέδρευε· ἐπὶ γὰρ τῷ κλέπτῃ ἐστὶν αἰσχύνη καὶ κατάγνωσις πονηρὰ ἐπὶ διγλώσσου. Ἐν μεγάλῳ καὶ ἐν μικρῷ μὴ ἀγνόει.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. ε΄ 15 - στ΄ 3)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτοὺς καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν· ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον· λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα, ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν, συνεκπολεμήσει δὲ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς καὶ σύνετε· μάθετε, δικασταὶ περάτων γῆς. Ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους καὶ γεγαιρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΤΗΝ

Ἰδιόμελα.

ᾠχος α΄.

Εὐφραίνεσθε ἐν Κυρίῳ Παφηνῶν φιλεόρτων οἱ σύλλογοι
 συνελθόντες σήμερον τιμῆσαι κοινοῖς ἐν ὕμνοις
 τοὺς ἐν τῇ θεοσώστῳ ταύτῃ ἐπαρχία Ἁγίου,
 ὡς προστάτας ὑμῶν καὶ ἐφόρους
 καὶ οὕτω βοήσατε·
 Οἱ Θεῶ εὐαρεστήσαντες ἀποστολικῇ δράσει,
 ποιμαντικῇ διακονία, ἀσκήσει καὶ μαρτυρίῳ
 ἐν ποικίλοις ἔτεσι, Ἀπόστολοι, Ἱεράρχαι, Ὅσιοι καὶ Μάρτυρες,
 καὶ παρ' Αὐτοῦ ἀξίως στεφανωθέντες,
 ἐκτενωῶς δέεσθε ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει τιμώντων
 ὑμῶν τὰ πρὸςδόξαν Θεοῦ καὶ θέωσιν παλαίσματα.

ᾠχος β΄.

Τὸ ἀγιόλεκτον σύστημα τῶν Παφηνῶν Ἁγίων
 πάντες οἱ ἐν Μητροπόλει Πάφου σεμνοπρεπῶς οἰκοῦντες,
 ἀξιοχρέως εὐφημήσωμεν·
 οὗτοι γὰρ ἀποστολικῶν ἰδρωτῶν,
 ποιμαντικῆς ἐπιστήμης,
 μαρτυρικῶν αἱμάτων καὶ ἀσκητικῶν δακρῶν λαβόντες στεφάνους
 καὶ θείας τυχόντες εὐκλείας,
 καθαγιάζουσι τοὺς αὐτοὺς μακαρίζοντας·
 ὅθεν τῇ αὐτῶν ἀντιλήψει, προστασία καὶ χάριτι
 καὶ ἡμεῖς ἐν ταπεινώσει καταφεύγοντες
 ἀπεκδεχόμεθα τὰς πρὸς Θεὸν αὐτῶν ἰκεσίας
 πρὸς θεοσεβῆ πολιτείαν καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.

ᾠχος γ΄.

Οἱ ἐκ τῶν ἀποστολικῶν χρόνων ἄχρις ἐσχάτων ἐκλάμπαντες
 φωτιστικαῖς, ποιμαντικαῖς, ἀσκητικαῖς καὶ μαρτυρικαῖς ἀκτίσιν
 ἐν τῇ εὐσήμεῳ περιοικίδι τῆς Πάφου, καλλίνικοι Ἅγιοι,
 οὐρανοπολίται νῦν ὑπάρχετε·
 ὅθεν οἱ τῆς στρατευομένης ἐν Κύπρῳ Ἐκκλησίας ὀπλίται
 ὑμᾶς ἀξιοχρέως μακαρίζομεν
 καὶ τὰς θεοπειθεῖς ὑμῶν εὐχὰς ἐκδεχόμεθα
 πρὸς ἀρετῆς ὀλοκλήρωσιν καὶ βίον κρείττονα.

ᾠχος δ΄.

Πολιοῦχοι καὶ φύλακες Ἅγιοι Παφηνῶν Ἐκκλησίας,
 Παῦλε, Βαρνάβα, Μᾶρκε, Τυχικέ, Ἐπαφρᾶ, Φίλιππε,
 σὺν Ῥόδωνι, Μνάσωνι, Τίμωνι, Ἡρακλειδίῳ, Σεργίῳ Παύλῳ,
 Ζηναίς, Φιλονίλλα, Κωνσταντία, Ἑλένη ἄνασσα, Βρυαίνη,
 Πανάρετε, Γεννάδιε, Ἀρίστων, Ἐπιφάνιε, Ἀρκάδιε,
 Κόνων, Ὀνησιφόρε, Νεόφυτε,
 Κασσιανέ, Βαρνάβα, Καλανδίων, Κενδέα,
 Ῥηγῖνε, Ὀρέστα, Φιλούμενε, Σῶζον,
 σὺν τοῖς λοιποῖς ἐνθάδε διαλάμπασιν ἁγίοις πατράσι,
 ἀξίως κληρονόμοι γεγονάτε τῆς οὐρανίου Βασιλείας
 ὅθεν ὑμᾶς κοινοῖς ἐν ὕμνοις σήμερον ἐορτάζοντες
 τὰς πρὸς Κύριον ὑμῶν λιτὰς αἰτούμεθα,
 τὸν παρέχοντα πᾶσι τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Δόξα. Ὁ αὐτός.

Τοὺς θεόθεν Πάφον περισκέποντας
 ὡς ταμιούχους τῆς Θείας Χάριτος Ἁγίους εὐφημήσωμεν
 καὶ αὐτοῖς προσπίπτοντες ἐν κινδύνοις πιστῶς κραυγᾶσωμεν
 Ἀπόστολοι θεόπνευστοι, Ἱεράρχαι θεοπρόβλητοι,
 Ὅσοι ἰσάγγελοι καὶ Μάρτυρες καλλίνικοι,
 τῆς ὑμῶν εὐκλείας ἀξιώσατε πάντας
 τοὺς κοινοῖς ἐν ὕμνοις ὑμᾶς μακαρίζοντας.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Τῇ δυνάμει, Χριστέ, τοῦ ζωηφόρου
 ξύλου τοῦ Σταυροῦ Σου,
 ἀπειράστους κακῶν Σοὺς δούλους φύλαττε,
 ἵνα Σε δοξάζωμεν,
 τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις, ἀσκητικῶν.

Χαίροις, ὁ τῶν Ἁγίων χορός,
 θερμοὶ τῆς Πάφου ἐπαρχίας συλλήπτορες,
 Βαρνάβα καὶ θεῖε Παῦλε,
 Μᾶρκε σεπτέ, Τυχικέ,
 Ἐπαφρᾶ καὶ Μνάσων,
 Ἡρακλείδιε,
 σεμνὲ Ῥόδων, Φίλιππε,
 Παῦλε-Σέργιε, Χρῦσανθε,
 σὺν Ζηναίδι,
 Φιλονίλλα, Βρυαίνη τε,

καὶ Πανάρετε,
 Κόνων, κλέος Ἀκάμαντος,
 ἅμα Ἐγκλείστρας ἔνοικε,
 Νεόφυτε, ἄνωθεν
 Θεὸν ἡμῶν δυσωπεῖτε
 δοῦναι ἡμῖν ἄμφω δύναμιν
 συντρίψαι ἐνέδρας
 τοῦ ἐχθροῦ τοῦ ἐπιβούλου
 καὶ παναλάστορος.

Στίχος. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Χαίροις, τῶν ἀποστόλων πληθῦς,
 Παῦλε, Βαρνάβα, Ἐπαφρᾶ, Μᾶρκε πάνσοφε,
 καὶ Φίλιππε θεηγόρε,
 σὺν θαυμαστῶ Τυχικῶ,
 χαίροιτε, ὁσίων
 καλλωπίσματα,
 Νεόφυτε Ἐγκλειστε,
 Κόνων, ὁ ἐν Ἀκάμαντι,
 Βαρνάβα Βάσης,
 Ἰλαρίων τρισμέγιστε,
 Ἀθανάσιε
 Ἀθωνῖτα, Εὐτύχιε,
 Πήγων καὶ Ἀναστάσιε
 ὁμοῦ Χριστοφόρε τε,
 Ἀγάπιε, Καλανδίων
 καὶ Βαρλαὰμ ἀξιάγαστε,
 σὺν Ἀρχιμανδρίτης
 τῷ χορῷ σεπτῶν Πατέρων
 ᾧ Θεοσέβιε.

Στίχος. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Χαίροις, ἱεραρχῶν ὁ χορός,
 Ἀρίστων μάκαρ, Ἐπιφάνιε πάντιμε,
 Πανάρετε θεηγόρε,
 σεπτὲ Δημητριανέ,
 Νίκων Ἀρσινόης,
 Ἡρακλείδιε,
 Γεννάδιε ἔνθεε,
 Μνάσων θεῖε, Προέχιε,
 καὶ Καλλιέργους
 Ἰωάννη, Μακάριε

καὶ Φιλάργιε,
 σῶφρον Κύριλλε, μάρτυρες,
 ἅμα στερῶρὲ Δοσίθεε
 Σωφρόνιε, Χρύσανθε,
 οἱ ἐν ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις
 καταφοινίζαντες αἵμασιν
 ὑμῶν τοὺς ποδήρεις,
 Ἐκκλησίας τῆς ἐν Πάφῳ
 σεμνολογήματα.

Δόξα. ᾠχος πλ. δ΄.

Θεόλεκτον σμῆνος περιφανῶν Ἁγίων,
 ἐν Πάφῳ ἐκλαμπάντων
 ἀποστολικάϊς, ποιμαντικάϊς, ἀσκητικάϊς
 καὶ μαρτυρικάϊς πυρσεύμασιν,
 οἱ νῦν οὐρανίου εὐκλείας ἀπολαύοντες,
 Παῦλε, Βαρνάβα, Μάρκε, Τυχικέ, Ἐπαφρᾶ καὶ Φίλιππε,
 Ἱεράρχαι θεοπρόβλητοι, Ὅσιοι ἀγγελόβιοι
 καὶ Μάρτυρες γενναιότατοι,
 οὓς κοινοῖς ἐν ἄσμασι σήμερον ἐγκωμιάζομεν,
 μὴ παύσησθε θεόθεν πρεσβεύοντες
 ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. (Ἰωάννου μοναχοῦ).

Ἦνπερ πάλαι Μωϋσῆς
 προτυπώσας ἐν ἑαυτῷ
 τὸν Ἀμαλήκ καταβαλὼν ἐτροπώσατο·
 καὶ Δαυΐδ ὁ μελωδὸς
 ὑποπόδιόν σοι βοῶν
 προσκυνεῖσθαι διετάξατο
 τίμιον Σταυρόν Σου,
 Χριστέ, ὁ Θεός·
 σήμερον ἁμαρτωλοὶ προσκυνοῦντες χεῖλεσιν ἀναξίοις
 Σε τὸν καταξιώσαντα παγῆναι ἐν αὐτῷ
 ἀνυμνοῦντες βοῶμέν Σοι·
 Κύριε, σὺν τῷ Ληστῇ
 τῆς Βασιλείας Σου ἀξίωσον ἡμᾶς.

Νῦν ἀπολύεις... τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων.

ᾠχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τοὺς ἐν Πάφῳ φωστήρας ἀπ' αἰῶνος τιμήσωμεν
 ἀστραπαῖς λαμπραῖς χαρισμάτων

τηλαυγῶς διαλάμπαντας
 τοῦ πνεύματος ἐν ὕμνοις οἱ πιστοί,
 χορείαν Ἀποστόλων παμφαῶν,
 Ἱεροφαντόρων σιμῆνος,
 Ὅσιων καὶ Μαρτύρων δῆμον, ψάλλοντες
 Δόξα, τῷ στεφανώσαντι ὑμᾶς,
 Δάξα, τῷ ἀγιάσαντι,
 Δόξα, τῷ δωρουμένῳ Παφηνοῖς
 ὑμῶν λιταῖς τὰ κρείττονα.

ᾠχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἄγιόλεκτον σιμῆνος τῆς Πάφου μέλψωμεν
 ἐν κατανύξει προθύμως
 αὐτῆς σεμνοὶ οἰκισταί,
 Ἀποστόλους, Ἱεράρχας, Καλλιμάρτυρας
 ἅμα Ὅσιους ἀσκητάς,
 μεγαλύναντας Χριστοῦ
 ἐμπράκτως τὴν θεῖαν κλῆσιν,
 ὡς ἀντιλήπτορας θεῖους
 καὶ ἀρωγοὺς ἐν περιστάσεσι.

Δόξα. Ὅμοιον.

Τοὺς ἐν Πάφῳ Ἁγίους ἀνευφημήσωμεν,
 σὺν θεοδῶμονι Παύλῳ
 Βαρνάβαν τὸν θεαυγῆ,
 Ἱεράρχας εὐκλεεῖς, Ὅσιων σύλλογον
 ἅμα Μαρτύρων τὸν χορόν,
 ὡς προστάτας Παφηνῶν
 ἐν κλύδωσι καὶ ἀνάγκαις,
 αὐτῶν θερμὰς ἰκεσίας
 πρὸς τὸν Θεάνθρωπον αἰτούμενοι.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν Σου
 καὶ εὐλόγησον
 τὴν κληρονομίαν Σου,
 νίκας τοῖς βασιλεῦσι
 κατὰ βαρβάρων δψρούμενος
 καὶ τὸ Σὸν φυλάττον
 διὰ τοῦ Σταυροῦ Σου πολίτευμα.

Ἀπόλυσις.

Ε Ν Τ Ω Ο Ρ Θ Ρ Ω

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον τὸ Ἀπολυτίκιον, ὡς ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ δὲ τὴν α΄ Στιχολογίαν Κάθισμα·

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον Σου, Σωτήρ.

Ἄγίων εὐκλεῶν
τῶν ἐν Πάφῳ ἐκθύμως
τιμήσωμεν πληθὺν
φιλεόρτων οἱ δῆμοι
καὶ πίστει κραυγάζωμεν·
Θεοφόροι Ἀπόστολοι,
ὀσιώτατοι
Πατέρες καὶ Ἱεράρχαι
καὶ σὺν τάγμασι
Μαρτύρων, πάντας θεόθεν
ἡμᾶς περισκέπετε.

Δόξα.

Ἰθύντειρα πιστῶν
πρὸς νομὰς σωτηρίας,
Παρθένε ἀγαθή,
Θεοσκέπαστε Μῆτερ,
ὁδήγει σοὺς πρόσφυγας
ἀρετῆς πρὸς τελείωσιν,
τοὺς ἐν ἄσμασι
σὲ μεγαλύνοντας πόθῳ
ὁδηγήτριαν
καθάπερ ἀπλανεστάτην
μερόπων πρὸς θέωσιν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εὐπρέπεια, Σταυρέ,
τῶν ἀγίων ἀγγέλων,
βοήθεια πιστῶν,
οἰκουμένης ἡ δόξα,
λιμὴν ὁ ἀχειμάστος
ποντουμένων καὶ τρόπαιον
τὸ ἀήτητον

πολεμουμένων υπάρχεις
 ὅθεν ἅπαντες
 σὲ προσκυνοῦντες ὑμνοῦμεν
 τὸν σὲ ἀγιάσαντα.

**Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν Κάθισμα.
 ᾠχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.**

Ἀπόστολοι ἔνδοξοι
 καὶ Ἱεράρχαι σοφοί,
 θειότατοι Ὅσιοι
 καὶ Ἀθληταὶ γεραροί,
 τῆς Πάφου κλείσματα,
 σήμερον συναχθέντες
 οἱ πιστοὶ εὐσχημόνως
 ἄσμασι μελωδοῦμεν
 τὰς ὑμῶν ἀριστείας
 Χριστοῦ, τοῦ εὐϊλάτου Θεοῦ,
 πρὸς εὐαρέσκειαν.

Δόξα.

Σεμνή Ὁδηγήτρια,
 Μήτηρ Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ,
 ταχέως ἐπάκουσον
 τῶν προσφευγόντων εἰς σὲ
 φωνῶν τῶν δεήσεων,
 ἄχραντε Παναγία,
 καὶ κατάπεμψον πᾶσιν
 ἔλεος τοῦ Υἱοῦ σου
 τὸ ἀμέτρον ὄντως
 καὶ πλήθος τῶν Αὐτοῦ οἰκτιρμῶν,
 ὡς εὐσυμπάθητος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰρήνην πρυτάνευσον
 τοῖς Ὀρθοδόξων χοροῖς,
 Χριστὲ πολυεύσπλαγχνε,
 ὁ εἰρηνεύσας λαὸν
 Σταυρῷ τῷ τιμίῳ Σου·
 Παῦσον τὰς ἐπιθέσεις
 τοῦ δολίου Βελίαρ,
 δώρησαι δὲ τῷ κόσμῳ
 φωτισμὸν σωφροσύνης

δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, Λυτρωτά,
τοῦ ζωηφόρου Σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον Κάθισμα. Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Σεπτὴν ὁμήγουριν Ἀγίων μέλψωμεν
φαιδροῖς ἐν ἄσμασι πιστῶν οἱ σύλλογοι
Πάφου περίοικον κλεινὴν οἰκοῦντες, τὴν ἀπ' αἰῶνος
ᾧδε διαλάμπασαν εὐλαβῶς ἀνακράζοντες·
Παφηνῶν συλλήπτορες καὶ προστάται καὶ ἔφοροι,
ἡμᾶς περιφρουρεῖτε ἀπαύστως θεῖαις ὑμῶν, σεπτοί, πρεσβεῖαις.

Δόξα.

Τὴν σκοτισθεῖσάν μου ψυχὴν καταύγασον
φωτὶ τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ Τόκου σου,
ἀγνή Παρθένε, Μαριάμ, ἐλπίς τῶν ἀπηλπισμένων,
καὶ ἀγλὺν ἀπέλασον τῶν ἀπείρων πταισμάτων μου,
ὅπως εὖρω ἔλεος ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς Κρίσεως
καὶ πόθῳ ἀσιγήτως βοῶ σοι· Χαῖρε, ἡ Κεχαριτωμένη.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Σταυρὸν τὸν τίμιον καὶ πανσεβάσμιον
ὑψοῦντες σήμερον Χριστοῦ γηθόμενοι
ἐγκωμιάζομεν λαμπρῶς κατάπτωμα ὡς δαιμόνων
καὶ πιστῶν ἀντίληψιν ἐν δεινοῖς καὶ βοήθειαν
ἐν τοῦ βίου κλύδωσι καὶ δειναῖς περιστάσεσι
ψυχῆς ἐν κατανύξει βοῶντες· Χαῖρε, Σταυρέ, πιστῶν τὸ σθένος.

Τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον·
Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.
Στίχος. Μακάριος ἀνήρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον· Κατὰ Λουκᾶν (Κεφ. στ΄ 17 - 23).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔσθη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ...

Ζῆτει τῇ Παρασκευῇ τῆς Β΄ Ἑβδομάδος.
Ὁ Ν΄ Ψαλμός.

Δόξα.

Ταῖς τῶν Σῶν Ἀγίων
πρεσβεῖαις, Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη
τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου
πρεσβείαις, Ελεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη
τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ἰδιόμελον. ᾠχος πλ. β΄.

Δεῦτε φιλεόρτων τὰ πλήθη
τοὺς τῆς ἀρετῆς ἐραστὰς καὶ Παφηνῶν ἀντιλήπτορας εὐφημήσωμεν,
συντόνως ἀγωνισαμένους ὑπὲρ φωτισμοῦ τῶν ἐν σκιᾷ καθευδόντων
καὶ τῆς ἐν Χριστῷ πάντων τελειώσεως
ἐν κατανύξει λέγοντες·
Οἱ ἑαυτοὺς ὀλοσχερῶς τῷ Κυρίῳ ἀφιερῶσαντες
καὶ πολλοὺς ὀδηγήσαντες πρὸς τὴν ἀτελεύτητον μακαριότητα,
ἰθύνατε πρὸς αὐτὴν ὑμῶν δεήσεσι
καὶ τοὺς ὑμᾶς τιμῶντας κοινοῖς ἐν ἄσμασι.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου....

Ὁ Ν΄ Ψαλμός.

Εἶτα ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων, οὔ ἢ Ἀκροστιχίς·

" Πάφου τῶν ἐφόρων ὑμνοδία. Χαραλάμπους."

ᾠδὴ α΄. ᾠχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Πανέορτον σύναξιν
ἐπιτελοῦντες δοξάζομεν
Χριστόν, τὸν Θεάνθρωπον,
τῶν Παφηνῶν οἱ χοροί,
καὶ γεραίρομεν
τοὺς ῥύστας ἐν κινδύνοις
ἡμῶν καὶ στενώσεσιν
ὄντως συλλήπτορας.

**Αἰνοῦμεν τὸν σύλλογον
ψαλμοῖς εὐτάκτοις καὶ ἄσμασιν
Ἁγίων τῆς πίστεως,
τῶν Παφηνῶν ἀρωγούς,
Θεοκῆρυκας,
πανσόφους Ἱεράρχας,
Ὅσιους καὶ Μάρτυρας,
Πάφου οἱ ἔνοικοι.**

Φανοὶ τηλαυγέστατοι,
οἱ Πάφον καταφωτίσαντες,
Ἀπόστολοι ἔνδοξοι,
Παῦλε, ὁ κῆρυξ ἔθρῶν,
Μᾶρκε πάντιμε,
Βαρνάβα, μέγα κλέος
τῆς Κύπρου, καὶ Φίλιππε,
ζόφον μου λύσατε.

Θεοτοκίον.

Ἐδὸν τὴν ἀπάγουσαν
πρὸς σωτηρίας ὑπόδειξον
Χρυσορροϊάτισσα,
Μήτηρ Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ,
καὶ προστρέχου
σῆ χάριτι, Παρθένε,
οἱ δοῦλοί σου πάντοτε
ἐν περιστάσεσι.

ᾠδὴ γ΄. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Τὸν πάνσεπτον δῆμον ἐπαινοῦντες
Ἁγίων τῆς Πάφου εὐκλεῶν,
ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν
αὐτὸν, φρουροῦντα, σκέποντα,
καὶ εὐλογοῦντα πάντοτε
τῶν φιλεόρτων συστήματα.

Τοὺς θείους προστάτας τῶν Ἀρόδων
εὐτάκτοις γερίρομεν ψαλμοῖς,
θεόπνουν Καλανδίωνα,
Ἀγαπητὸν πανόλβιον
καὶ Βαρλαάμ, τὴν τρίφωτον
λυχνίαν τῆς ὀσιότητος.

ᾠς Πάφου φωστήρας ὑπερφώτους
ὑμνοῦμεν, ἀπόστολοι, ὑμᾶς,
Βαρνάβα, Παῦλε πάνσοφε,
καὶ Μᾶρκε ἐνθεώτατε,
σὺν Τυχικῷ θεόφρονι
καὶ Ἐπαφρᾷ, σκευὴ χάριτος.

Θεοτοκίον.

Νῦν ὡσπερ προσφύγιον ἐν δίναις
πιστῶν τρυχομένων, Ἄγαθή,
προστρέχομεν ἀείποτε,
Παρθένε Τροοδίτισσα,
σῆ χάριτι, Μητρόθεε,
Πάφου λαμπρὸν σεμνολόγημα.

Κάθισμα. Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Δεῦτε μέλψωμεν χορὸν Ἁγίων
θεοσύλλεκτον εὐάνδρου Πάφου,
τὸν αὐτὴν ἀεὶ φρουροῦντα καὶ σκέποντα,
ἐξ ἀποστόλων ἐνδόξων συγκείμενον,
ἱεραρχῶν καὶ ὁσίων γηθόμενοι
ἅμα τάγματος μαρτύρων, ὧν καταφεύγομεν
λιταῖς ἐν πάσαις βίου περιστάσεσι.

Δόξα.

Οδηγήτρια, Θεογεννήτορ,
Χρυσολάκουρα, Χρυσελεοῦσα,
καὶ Παντάνασσα, Χρυσοπατερίτισσα,
Λιμενιώτισσα καὶ Φωτολάμπουσα,
Σαλαμιώτισσα, Φιλουσιώτισσα,
Θεοσκέπαστε καὶ Φλού, Παφηνοὺς ἀείποτε,
Παρθένε, σκέπε, φρούρει καὶ ἀγίαζε.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Θεῖον σέμνωμα τῶν σωζομένων,
μέγα στήριγμα τῶν κλονουμένων,
ὠραιότης Ἐκκλησίας καὶ σύντριμμα
τῶν δαμονίων, Σταυρὲ πανεσβάσμιε,
ὑπάρχεις ὅθεν πιστοὶ προσκυνοῦντές σε
μεγαλύνομεν Χριστόν, τὸν ἐν σοὶ χεῖρας ἐκτείναντα,
βροτῶν τὸν σωτηριᾶν ἐργασάμενον.

Ῥδὴ δ΄. Ὁ καθημένος ἐν δόξῃ.

Εν ἐγκλείστρα σὸν ἀγῶνα
τὸν ὠραῖον ἐτέλεσας,
ἀσκητῶν κοσμητορ
θεαυγῶν, τρισμάκαρ Νεόφυτε,
ὁ ἀναβὰς εἰς ἐπάλξεις ὁσιότητος

καὶ θεώσεως
διὰ συντόνων καμάτων σου.

Φιλονίλλα ἀθληφόρε
Ζηναῖς ἅμα εὐψυχε,
μάρτυρες ἀνδρεῖαι,
νοσημάτων αἰ θεραπεύτριαι,
καὶ ἰαμάτων, Βρυαῖνη, κρήνη ἄφθονε,
ὠραίσατε
Πάφου περιόικον θαύμασι.

Οσιώτατε Ἐγκλείστρας
ἐνοικῆτορ, Νεόφυτε,
Πάφου ἀντιλήπτορ,
πάτερ λογιώτατε, χάριτος
τοῦ Παρακλήτου ἐδείχθης σκεῦος εὐχρηστον
καὶ φωτόλαμπρον
τῶν ἀρετῶν ἐνδιαίτημα.

Θεοτοκίον.

Ρῦσαι Πάφου δυσθυμίας
τοὺς ἐνοίκους, Μητρόθεε,
Κεχαριτωμένη,
Χόρτενη, Θελετροφυλάκτρια,
Μελαμιοῦς, Σίντη, καὶ Βενεδιώτισσα,
Ἄκονόπετρα
ἅμα Χρυσομαμωνίτισσα.

Ῥδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ως κρήνη ἀκένωτος
ποιμαντικῆς, Πανάρετε,
ὄφθης ἐπιστήμης, ποιμενάρχα
θεόφρον Πάφου,
τῶν ἀρετῶν θησαυρὲ
ἀσύλητε καὶ τῆς προσφορᾶς
πρὸς ἀλγοῦντας, πάσχοντας
καὶ πτωχοὺς ἀκροθίνιον.

Νικῆτορ, Νικόλαε,
σταδίου, ὀσιάαθλε,
Ντβάλι, καὶ Ῥηγῖνε σὺν Ὁρέστη,
τῶν ἀριστέων
σταδίου αἰ καλλοναί,

Χριστὸν δυσωπεῖπε ἀκλινῶς
τοῖς ὑμᾶς γεραίρουσι
δοῦναι ῥώμην καὶ δύναμιν.

Υμνοῦντες, Γεννάδιε,
σέ, Κωνσταντινουπόλεως
θεῖε Πατριάρχα, Κωνσταντία
ἅμα μεγάλῳ
ἐν ἀσκηταῖς θαυμαστοῖς,
σεπτῷ Ἰλαρίωνι, σεμνῶς
ἢ διακονήσασα,
πίστει ψάλλομεν· Χαίρετε.

Θεοτοκίον.

Μεγάλως τιμῶμέν σε,
σεμνή Θεογεννήτρια,
Φλοῦ, Καθολική, Φανερωμένη,
Διακινουῦσα,
καὶ Ἐλεοῦσα, πιστῶν
οἱ δῆμοι τῆς Πάφου, ἀγαθή,
σπεύδοντες ἐκάστοτε
τῇ σεπτῇ ἀτιλήψει σου.

Ῥδὴ στ΄. Τὴν θεῖαν ταύτην.

Νεομαρτύρων, Φιλούμενε,
ἀκρότης καὶ Ἐλπίδιε, ὅμαμε
τούτου πανόσιε,
σὺν Σωφρονίῳ, Δοσίθεε
καὶ Χρύσανθε, ἀνδρείας
πρόβολοι, χαίρετε.

Ως ἀσκητῶν, Πήγων ὅσιε,
λαμπρότης, Ἀναστάσιε πάντιμε,
σῶφρον Πολύβιε
καὶ Χριστοφόρε, τοῖς ῥεύμασιν
ὑμῶν δακρῦων Πάφον
καθηγιάσατε.

Δραμῶν εἰς Πάφον ἐδίδαξας
σὺν Μάρκῳ καὶ Βαρνάβα, ἀπόστολε
Παῦλε, ἀλήθειαν
Εὐαγγελίου καὶ Σέργιον-

Παῦλον Χριστοῦ ἀστέρα
ἔδειξας πάμφωτον.

Θεοτοκίον.

Ἰάσεις νέμεις τοῖς δούλοις σου,
νοσοῦσιν ἀλγεινῶς, Μητροπάρθενε,
Θεογεννήτρια,
Τροβάτου θεία ἰάτειρα,
ἢ χάριτί σου ἄλγη
πιστῶν πράϋνουσα.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄. Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Ἄγίων Πάφου τῆς καλλίπαιδος ὁμήγουριν,
νῦν Ἀποστόλους, Ἱεράρχας Καλλιμάρτυρας
καὶ Ὁσίους μελωδήσωμεν εὐσχημόνως,
ἐν ὦδαϊς κοινοῖς εὐτάκτοις οἱ φιλέορτοι,
ὡς Κυρίῳ εὐαρέστους Παντοκράτορι,
πόθῳ κράζοντες· Χαίροις, Σμῆνος θεόλεκτον.

Ὁ Οἶκος.

Ἄγιοι ἀπ' αἰῶνος ἄχρι χρόνων ἐσχάτων ἐκλάμπαντες ἐν Πάφῳ
εὐσῆμῳ, Ἀποστόλων σεπτῶν ὁ χορός, τῶν Ἀρχιερέων θεαυγῆς
σύλλογε, Ὁσίων ἢ ὁμήγουρις καὶ τῶν Μαρτύρων δῆμος ὁ
γενναιότατος, θεόθεν ἐποπτεύετε καὶ ῥύεσθε δεινῶν τοὺς πίστει ὑμᾶς
ἐγκωμιάζοντας ἐν ὕμνοις καὶ τρανῶς βοῶντες· Χριστὸν οἱ ἔργοις καὶ
λόγοις δοξάσαντες καὶ Αὐτοῦ τὸ ἀμήχανον κάλλος τῆς μορφῆς
ἀξιωθέντες ἀπολαῦσαι ἐν πόλῳ σπεύσατε βοηθῆσαι τοὺς ἐν ἀνάγκαις
ὄντας Παφηνοὺς, ὑμᾶς μεγαλύνοντας κοινοῖς ἐν ἄσμασι καὶ ἐν
κατανύξει βοῶντας· Χαίροις, Σμῆνος θεόλεκτον.

Καὶ ἀναγιγνώσκεται τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας. Εἶτα λέγομεν·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ σὺνάξιν ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἐν Πάφῳ ἀπ'
αἰῶνος διαλαμψάντων Ἀγίων, ἧτοι Ἀθανάσιου Ἀθωνίτου, Εὐτυχίου
καὶ Νικολάου τοῦ Σιωνίτου, ὁσίων, κτιτόρων Μονῆς Ἱερέων,
Ἀλεξάνδρου, Ἐπιφανίου καὶ Χαρίτωνος, ὁσίων, τῶν ἐν Ἀξύλου,
Ἀρίστωνος, Ἀρκαδίου, Νίκωνος, Προεχίου, ἐπισκόπων Ἀρσινόης,
Ἀρχιμανδρίτης ὁσίων, Βαρνάβα, Παύλου, Μάρκου, Ἐπαφρᾶ,
Τυχικοῦ καὶ Φιλίππου, τῶν ἀποστόλων, Σεργίου Παύλου,
ἀποστολικοῦ ἀνδρός, Ζηναίδος καὶ Φιλονίλλης, τῶν μαρτύρων,
μαθητριῶν ἀποστόλου Παύλου, Βαρνάβα ὁσίου, τοῦ ἐν Βάση,
Βρυαίνης ὁσίας, Μανδριῶν, Γενναδίου, πατριάρχου
Κωνσταντινουπόλεως Ἰλαρίωνος τοῦ Μεγάλου καὶ Κωνσταντίας,

διακονίσης αὐτοῦ, Δημητρίου, ἐπισκόπου Χύτρων, Ἑλένης καὶ Κωνσταντίνου, τῶν ἰσαποστόλων, Ἐπιφανίου, ἐπισκόπου Κωνσταντίας καὶ Πολυβίου, μαθητοῦ αὐτοῦ, Ἡρακλειδίου, Μνάσωνος καὶ Ῥόδωνος, ἐπισκόπων Ταμασοῦ, Θεοσεβίου ὁσίου, τῆς αὐτοῦ Συμβίας καὶ τῶν γονέων αὐτοῦ, Μιχαὴλ καὶ Ἄννης, Ἰουλίου ἐπισκόπου Πάφου, Ἰωάννου Καλλιέργους, ἐπισκόπου Πάφου, Καλανδίωνος, Ἀγαπίου καὶ Βαρλαάμ, ὁσίων τῶν ἐν Ἀρόδαις, Κασσιανοῦ ὁσίου, τοῦ ἐν Γλυφίᾳ, Κενδέου ὁσίου, Κόνωνος ὁσίου, τοῦ ἐν Ἀκάμαντι, Κυρίλλου ἢ Κυριακοῦ, Μακαρίου καὶ Σαπρικίου, ἐπισκόπων Πάφου, Νεοφύτου ὁσίου, τοῦ Ἐγκλείστου, Νικολάου, ἐπισκόπου Πάφου, Νικολάου ὁσιομάρτυρος, Ντβάλι, Ὀνησιφόρου ὁσίου, τοῦ ἐν Ἀναρίτῃ, Παναρέτου, ἐπισκόπου Πάφου, Πήγωνος, Χριστοφόρου καὶ Ἀναστασίου, ὁσίων, Ῥηγίνου καὶ Ορέστου, τῶν μαρτύρων, Σώζοντος ὁσίου, τοῦ ἐν Ἀσπρογιᾷ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Τίμωνος ὁσίου, τοῦ ἐν Βάσῃ, Φιλαργίου, Ἐπισκόπου Πάφου, Φιλουμένου ἱερομάρτυρος καὶ ἀυταδέλφου αὐτοῦ, Ἐλπιδίου ὁσίου, νέων ἱερομαρτύρων, Χρυσάνθου, ἐπισκόπου Πάφου, Δοσιθέου, ἐπισκόπου Ὀμόδους καὶ Σωφρονίου, ἡγουμένου Μονῆς Ἁγίας Βαρβάρας ἐν Ἀργάκᾳ μετὰ τοῦ πλήθους τῶν ἀνωνύμων ἐπισκόπων, μαρτύρων καὶ ὁσίων.

Στίχοι.

Ἀποστόλους, Ἱεράρχας καὶ Ὅσιους
σὺν Μάρτυσι Πάφου συνυμνῶ Ἁγίους.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ἀθανάσιε,
Εὐτύχιε, Νικόλαε,
οἱ Μάνδραν κτίσαντες
Ἁγίων καὶ ἀσκηταὶ
πανόσιοι, χαίρετε,
Ἀξύλου ἔφοροι,
Ἐπιφάνιε,
Χαρίτων καὶ Ἀλέξανδρε,
σπηλαιῶται θεοφόροι.

Χάριν ἄφθονον
ἀνεύρατε, Ἀρκάδιε,
Νίκων, Προέχιε,
Ἀρίστων, ἀρχιερεῖς,

ὁμοῦ Ἐπιφάνιε,
Μνάσων, Πανάρετε,
καὶ Μακάριε,
καθικετεύειν Κύριον
ὑπὲρ πάντων εὐσεβούντων.

Ἀπολαύετε
ἀεὶ μακαριότητος,
Παῦλε ἀπόστολε,
Βαρνάβα καὶ Τυχικέ,
σεπτὲ Παῦλε-Σέργιε,
Μάρκε καὶ Φίλιππε,
χριστοκήρυκες
καὶ Ἐπαφρᾶ, θεόπνευστοι,
Παφηνῶν λαμπροὶ φωστῆρες.

Θεοτοκίον.

Ῥῦσαι θλίψεων
πιστοῦς, Σαλαμιώτισσα,
σεμνὴ Παντάνασσα,
καὶ χαλεπῶν συμφορῶν
τοὺς σὲ μακαρίζοντας
ὡς παραμύθιον
τῶν ἐν θλίψεσι
καὶ θεῖον καταφύγιον
τῶν στενόντων καθ' ἑκάστην.

Ῥδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ἀθλοῖς ὠραΐζεται ἡ πίστις
ὑμῶν τοῖς γενναίοις, μάρτυρες ἀήττητοι,
Ντβάλι ὀσιόαθλε,
εὐσθενὲς Νικόλαε,
Φιλούμενε, Δοσίθεε,
τρισμακάρο Χρύσανθε.
Σωφρόνιε, Ρηνῖνε, Ὁρέστα
σὺν τῇ Ζηναΐδι
καὶ θεῖα Φιλονίλλη.

Λάμπετε ὡς φῶτα ἐν τῇ Πάφῳ,
ἀσκήσεως ἱερᾶς, Κενδέα ὅσιε,
Ἰλαρίων μέγιστε,
Κωνσταντία πάντιμε,
Βαρνάβα, Βάσης σέμνωμα,

Κόνων Ἀκάμαντος,
σεπτοὶ Ἀρχιμανδρίτας Πατέρες,
Πήγων, Χριστοφόρε
σὺν τῷ Ἀναστασίῳ.

Ἄνασσα Ἑλένη σὺν υἱῷ σου
σεπτῷ Κωνσταντίνῳ ἄνακτι, θεόφρονες,
Ἰωάννη ἔνθεε
Καλλιέργους, Κύριλλε,
Γεννάδιε, Φιλάργιε,
Ῥόδων, Σαπρίκιε,
Ἰούλιε σὺν τῷ Νικολάῳ
καὶ τῷ Παναρέτῳ,
ὕμᾱς ἀεὶ τιμῶμεν.

Θεοτοκίον.

Μέλποντες πληθὺν σῶν θαυμασίων
προστρέχομεν ἀκλινῶς σῆ θεία χάριτι,
Παραδεισιώτισσα,
οἱ κατατροχόμενοι
ἐν ζοφεροῖς κακώσεσι,
ποικίλαις θλίψεσι
καὶ νόσοις δυσιάτοις, Παρθένε,
Κεχαριτωμένη,
τῶν παίδων ἀντιλήπτορ.

Ῥδὴ θ'. Ἄπας γηγενῆς.

Πρέσβεις Παφηνῶν
πρὸς Κύριον πέλετε,
Βρυαίνη, καύχημα
Μανδριῶν, Νεόφυτε,
Ἐγκλείστρας γέρας
πολυτιμότατον,
καὶ Βαρλαάμ, Ἀγάπιε,
Ἀρόδων ἔφοροι,
Καλανδίων
ἅμα, ὀσιώτατοι,
τῶν ὑμᾶς μελωδούντων ἐκάστοτε.

Ο Κασσιανός,
Γλυφίας ὁ ἔνοικος,
τιμᾶται σήμερον

σὺν τῷ Δημητριανῷ,
 ἐφόρῳ Χύτρων,
 ὀσίῳ Σώζοντι,
 Ἄσπρογιᾶς καυχήματι,
 Θεοσεβίῳ τε
 αὐτοῦ σὺν θεοφόρῳ Συμβία
 καὶ τῇ ξυνωρίδι
 Αὐτοῦ σεπτῶν Γονέων.

Ὑμνοις καὶ ᾠδαῖς
 κοιναῖς μεγαλύνομεν
 Ἁγίων σύλλογον
 Πάφου, τὸν συγκείμενον
 ἐξ Ἀποστόλων,
 Μαρτύρων πίστεως,
 Ἱεραρχῶν καὶ τάγματος
 Ὀσίων ψάλλοντες·
 Δυσωπεῖτε
 ἄνωθεν τὸν Ὑψιστον
 ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, οὐρανόφοιτοι.

Θεοτοκίον.

Σῶσον ἐκ φθορᾶς,
 κινδύνων καὶ θλίψεων,
 Θεογεννήτρια,
 Χρυσοῤῥοϊάτισσα,
 τοὺς καθ' ἐκάστην
 σὲ μακαρίζοντας
 καὶ προσκυνοῦντας ἔκτυπον
 σεπτῆς εἰκόνοσ σου,
 τὸ παρέχον
 πᾶσι τὰ ἰάματα,
 ἀλγεινῶς τοῖς νοσοῦσι, Παντάνασσα.

Ἐξαποστειλᾶριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Χορείαν θεοσύλλεκτον
 Ἁγίων εὐφημήσωμεν
 εὐσήμου Πάφου ἐν πόλῳ
 τυχοῦσαν δόξης ἀρῥήτου
 ἐν οὐρανῶν σκηνώμασιν,
 ἐνθέρμους χριστοκήρυκας,
 γενναίους καλλιμάρτυρας,

όσιους καὶ ἱεράρχας,
ὡς Παφηνῶν παραστάτας.

Τῆς Ἑορτῆς.

Σταυρὸς ὑψοῦται σήμερον
καὶ κόσμος ἀγιάζεται·
ὁ γὰρ Πατρὶ συνεδρεύων
καὶ Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ
ἐν τούτῳ χειρὰς ἀπλώσας
τὸν κόσμον ὅλον εἴλκυσας
πρὸς Σὴν, Χριστέ, ἐπίγνωσιν·
τοὺς οὖν εἰς Σὲ πεποιθότας
θείας ἀξίωσον δόξης.

Εἰς τοὺς Αἴνους ἰστώμεν στίχους δ' τὰ ἐξῆς Στιχηρὰ Προσόμοια·

ᾠχος πλ. δ'. ᾠ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Δεῦτε Πάφου θεῖον σύλλογον
όσίων, ἱεραρχῶν,
ἀποστόλων ὑμνήσωμεν
καὶ μαρτύρων κράζοντες·
Θεοσύλλεκτον ἄθροισμα
Ἁγίων, σκέπε,
φρούρει καὶ φύλαττε
τοὺς εὐφημοῦντας
τὰς ἀριστείας σου
καὶ καταφεύγοντας
ἐν δεινοῖς καὶ θλίψεσι καὶ πειρασμοῖς
ταῖς πρὸς τὸν εὐίλατον
Θεὸν πρεσβείαις σου.

Κόνων, ἀσκητὰ ἀκάμαντος,
᾽Ονησιφόρε σεπτέ,
Ἄναρίτης θησαύρισμα,
τῆς Ἀξύλου ὄσιοι,
᾽Επιφάνιε πάντιμε,
Χαρίτων μάκαρ
ἅμα Ἀλέξανδρε,
Βαρνάβα Βάσης
καὶ Θεοσέβιε
σὺν τῇ Συμβία σου
καὶ τοῖς σοῖς Γενήτορσι δοῦναι ἡμῖν

ἄμφω σθένος Κύριον
καθικετεύσατε.

Χαῖρε, ἀποστόλων σύλλογε,
Βαρνάβα, Παῦλε σοφέ,
Τυχικέ, Μάρκε πάνσεπτε,
Ἐπαφρᾶ τε καὶ Φίλιππε,
ἱεράρχαι πανόλβιοι,
σὺν Ἰουλίῳ,
Μνάσων, Πανάρετε,
Ῥόδων, Ἀρίστων
καὶ Ἡρακλείδιε,
ἅμα Ἀρκάδιε,
Νίκων καὶ Προέχιε, ὑπὲρ ἡμῶν
δυσωπεῖτε Κύρον,
τὸν πολυεύσπλαγχνον.

Δεῦτε, εὐλαβῶς τιμήσωμεν
Μαρτύρων Πάφου χορὸν
νῦν, Ῥηγῖνον ἀήττητον
καὶ Ὀρέστην εὐτολμον,
παιδομάρτυρα Σῶζοντα,
Ντβάλι γενναῖον
ὄντως Νικόλαον
καὶ νεοάθλων
τριάδα πάντιμον,
πάνυ Σωφρόνιον,
ἱεράρχην Χρύσαθον καὶ θαυμαστὸν
ἀληθῶς Δοσίθεον,
πυξία χάριτος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Δεῦτε φιλεόρτων τῆς Πάφου οἱ δῆμοι
συναχθέντες σήμερον κοινοῖς ἐν ἅσμασι
τοὺς Ἁγίους ὑμνήσωμεν,
ἀποστόλους, ἱεράρχας, ὁσίους καὶ μάρτυρας
ἐν τῇ περιοικίδι ἡμῶν διαλάμπσαντας
καὶ ἡμᾶς οὐρανόθεν περισκέποντας οὕτω λέγοντες·
Οἱ ἀποστολικοῖς ἰδρῶσι, ἀσκητικοῖς πόνοις,
ποιμανικῇ ἐπιστήμῃ καὶ μαρτυρίου χεύμασι
Χριστῷ εὐαρεστήσαντες καὶ θεωθέντες κατὰ μέθεξιν,
μὴ παύσησθε Αὐτὸν δυσωποῦντες ἀείποτε

ὑπὲρ ὑγιείας τοῦ σύμπαντος κόσμου
καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς (Ἐκ τοῦ Μηναίου).

Σήμερον προέρχεται ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου
καὶ πιστοὶ εἰσδέχονται αὐτὸν ἐκ πόθου
καὶ λαμβάνουσιν ἰάματα ψυχῆς τε καὶ σώματος
καὶ πάσης μαλακίας.
Αὐτὸν ἀσπασώμεθα τῇ χαρᾷ καὶ τῷ φόβῳ·
φόβῳ διὰ τὴν ἁμαρτίαν,
ὡς ἀνάξιοι ὄντες·
χαρᾷ δὲ διὰ τὴν σωτηρίαν,
ἣν παρέχει τῷ κόσμῳ
ὁ ἐν αὐτῷ προσπαγεὶς Χριστός, ὁ Κύριος,
ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῇ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

**Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἡ γ' καὶ στ' ῥῥδὴ ἐκ τοῦ Κανόνος
τῶν Ἁγίων.**

Ἀπόστολος· Πρὸς Γαλάτας (Κεφ. ε' 22 - στ' 2).

Ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐστὶ, χαρά,...

Ζῆτει τῷ Σαββάτῳ τῆς ΚΖ' Ἑβδομάδος.

Εὐαγγέλιον· Κατὰ Λουκᾶν (Κεφ. ιγ' 17 - 23).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ...

Ζῆτει τῇ Πέμπτῃ τῆς Δ' Ἑβδομάδος.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Μεγαλυνάριον.

Πάφου ἀντιλήπτορες ταχινοὶ

Ἅγιοι, θεόθεν

ἐξ ἐχθίστου ἐπιβουλῆς

ῥύεσθε τοὺς ᾧδε

οἰκοῦντας χριστωνύμους,

οἱ οὐρανοῦ οἰκοῦντες

νῦν τὰ σκηνώματα.

Τρισεῦον, "Κύριε, ἐλέησον", ὡς ἐν Διτῇ Ἁγίου Ὁρους.

Πάφου πάντες Ἅγιοι, * ἰλεοῦσθε Κύριον * πᾶσι, χαριτόβρυτοι.

Δίστιχον.

**Τυχικόν, Πάφου σεπτὸν Ἀρχιποίμενα,
σκέπετε, Ἅγιοι, Χαραλάμπης ψάλλει.**

**Τ Ε Λ Ο Σ
Κ Α Ι Δ Ο Ξ Α
Τ Ω Μ Ο Ν Ω Α Λ Η Θ Ι Ν Ω
Θ Ε Ω Η Μ Ω Ν**

Ἄριθμ. Καταλ. Α 1103 / 15-1-25